

סגן משנה אשכנזי יהושע

420445

בן גרציה ויעקב

נולד ב- ט' באדר א' ת"ש 18.2.1940

שרת בגדוד "ברק" (12)

נפל ב- ג' בשבט תש"ך 31.1.1960

בקרבת ליד תל-קציר.

אשכנזי יהושע

בן יעקב וגרציה. נולד ביום ט' באדר א' ת"ש (18.2.1940) בסופיה, נירת-בולגריה. בשנת 1949 עלה המשפחה לארץ והשתקעה בנוטניה. קיבל חינוך יסודי ותיכונן בבית-הספר הצלפטיא ביפו, כי גם בבולגריה למד בבית-ספר צרפתי וכן הוקלה עליו המשכת-לימודיו בשפה זו. אבל יחד עם זאת למד את שפת-הארץ, ואהבתו לעם ולמדינה גזלה בקרבו מיום ליום. היה ספורטאי והשתתיר ל"המכבי" בנוטניה. עניו וkeit מטבחו. הוריו עשו הכל אשר ביכולתם כדי לאפשר לו להמשיך בלימודיו באופן תקין, אף כי הם שאפו לזמן בו יסים את לימודיו למען יוכל לסייע להם במצבם החמרי הקשה עד שיגיע יום-גירושו לצה"ל. אולם מתוך אהבתו למולדת יצא והתנדב כחץ שנה לפני מועד-גירושו וערב אותו יום אמר לאביו: "אני חפץ להיות חייל ככל הישראלים הצערירים, לשרת בצה"ל ולתת הכל למען". מזאגתם לבנים-יחיזם היו ההורים ממשיעים באזינו לעתים קרובות דברי-ازהרה: "אל תrox לכו-הashi"! ועל כך היה מшиб להם: "אין דבר, אין עושה את המוטל עלי". ואמנם חייל אמיתי וממושמע היה ואף סייס קורס-קצינים. אך אהבתו למדינה ולצה"ל לא השכיחה מלכנו את הוריו ופעם גם אמר להם: "אתם מילאתם את תפקידכם. בסיני את שירותיכם בצה"ל אציג לעצמי לעתידי ולהשכלה - והריני אסיר-תודה לכם על כל אשר עשיתם למען". בנסיבות צה"ל הצעיר לו משרז החינוך והתרבות מענק כדי שלאחר שחרורו יוכל להמשיך בלימודיו באוניברסיטה העברית אלא שהוא לא הגיע לכך, כי בקרוב ליז תל-कציר, ביום ג' בשבט תש"ך (31.1.1960), נפל. הובא למנוחת-עלמים בנית-הכבות הצבאיות בנוטניה.

מקום מגוריו נתניה

עיריית נתניה

בית הספר הצרפתי ביפו בו למד יהושע

יהושע היה ספורטאי
והשתתיך למכבי
נתניה

אימון וטגרה בשנות ה- 60

פָעֹלָת תָּאוֹפִיק

הכפר תאופיק התחזון נמצא במשור בקעת תל-קציר, למרגלות הרכס העולה ומטפס אל הרמה הסורית. הכפר בנוי שני חלקים עיקריים, שבותו מספר תעלות קדר וכשתית כיתות של חילים סורים. בגובה של כ-120 מטר מעליו, נמצא כפר האח שלו תאופיק העליון: כפר מבוצר, שבו כוחות אויב וכלי נשק אוטומטיים רבים.

על הרכס, מצפון ומדרום לתאופיק, ממוקמים מס' מוצבים סורים חפורים ומבוצרים, ובهم עמדות קבועות לכלי נשק ארוכי טווח, אשר שלטים באישם על מרבית שטחה של הבקעה ומגיעים עד לקיבוצים תל-קציר והאון. למעלה, על הרמה, מצויים כוחות ארטילריה סורים מסווגים שונים ובעלי טווחים שונים, וזרקורים גדולים, המוצבים על קו הרכס, מארים את השטח באור חזק כשגבורת המתייחות בגבול. מפקד החטיבה חשש מהתקפות כוחות סורים הנמצאים בסביבה – אם באש ואם ע"י תגבורת. לכן נקבעו בתוכנית מספר כוחות, אשר תפקידם היה לאבטח את אזור הפעולה, או לשמש בסיסי אש יציבים ומדויקים נגד בסיסי האש הידועים של האויב. ואולם היעד המרכזי, שבו כוח האויב הגדול ביותר, היה הכפר. כיבוש יעד זה הוטל על הכוח המעליה בחטיבה – פלוגת קורס המ"כים. בפועל זו השתתפו כוחות מכל יחידות החטיבה, כשהמפקדה יושבת במוצב חוסן.

30 בינואר 1960. 20:10 בלילה. טורים טורים יצאו אנשי "גולני" אל עבר היעד. אחריהם נע טור הוזל"מים; שנשא את מטען הנפץ שנועד "להרים" את בתיה של תאופיק. לאחר כשעה של הליכה רגליית, בעשרים דקות לפני חצות, היה הכפר בידי כוח הפריצה. הבתים נסרקו בזעם והונצאו ריקים. באחדים מהם נמצאו פיות טריות, קומוקומים מהבילים, וشمיכות, שהם גוף עוד נתר בהן. הכפר נכבש ללא קרב.

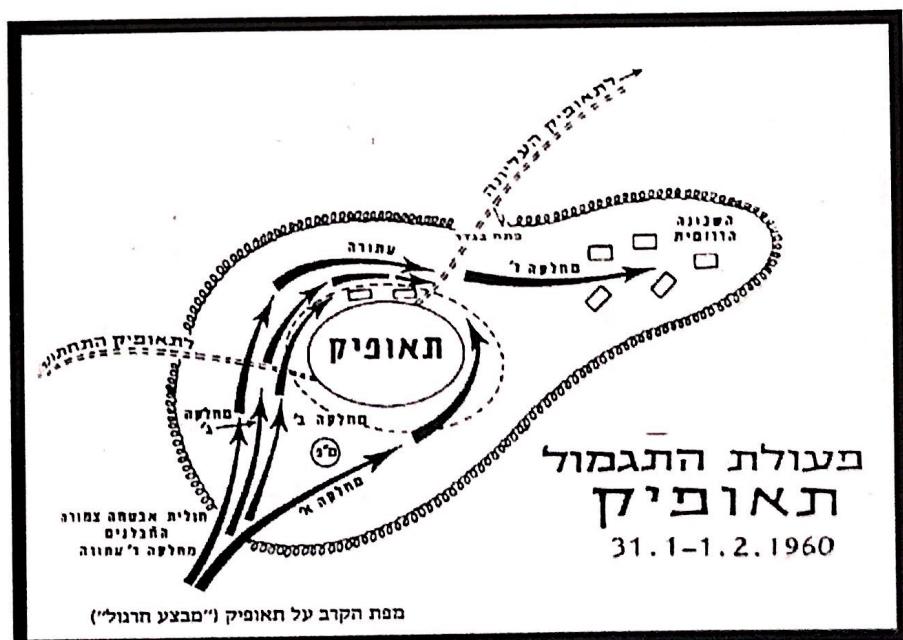
אלא שלא הכל התנהל על מי מנוחות, עוד לפני הפריצה לכפר נתקל אחד מכוחות החסימה בעמדה סורית מוסוות היטב. הסורים פתחו באש על כוח המשנה, וממכת האש נהרגו שניים מחילינו. כמה אחרים נפצעו. מפקד הכוח הורה מיד לבצע איגוף, ואחת היחידות החלה לדחור במעלה המדרון. בהסתערות רימונים בחוליות, חוסלה העמדה. נמצאו בפנים שלוש גופות של חיילים סורים. כל השאר נמלטו בינתיים, כשהם נוטשים את העמדה על הנשק והצד שבה.

העמדת נכבה אומנם, אך חילופי היריות גרמו לסתורים להבחין בנסיבות של חילוי "גולני" בשטח. אש תותחים, מרגמות ומקלעים החלו נורית לעבר כוחותינו, גם לעבר הכוח שהיה בתאופיק התחתון. האש הכבידה, ובמיוחד הארטילריה, מנעו מן הסורים לסייע את דושן הזחל"מים של הטור המסוריאן, שעשה דרכו אל יעדו. הטור נע מוסתר, בערוץ ואדי, עד שהגיע לשטח מישורי, שהיה מרוחק כדי קילומטר אחד מהכפר. מפקד הכוח (הסמח"ט) ידע, שנגד פגוי התאורה אין מה לעשות, אך חזרקו רב העוצמה שהAIR libcיוונו ממוקב תאופיק העליון, לא מצא חן בעני.

"זווית אחת, כאן זווית שתיים. אודה לך מאוד אם תואיל לכבות עבורי את הזורקור" – אמר לתוכה מיקרופון מכשיר הקשר. בתוך דקוט ספורות "כובה" הזורקור באש הטנקים. "זווית אחד כאן זווית שתיים. מודה לך בשם כולם..."

עתה נכנסו הוזחל"מים לשטח החשוף. מפקד הכוח גילה, כי בשל החשכה טעה בניווט וסטה מן הנתיב המתוכנן. "אורות מלאים!" – פקד, והטור פרץ בדרכה קדימה אל עבר הכפר, כשהפנסי הוזחל"מים מאירים את הדרכ. עד שהבינו הסורים את המתרחש והסיטו את אישם אל כלי הרכבת הדוחרים – היו הוזחל"מים בתוד הכפר.

החברנים מיהרו לקפוץ מכלី הרכב ולפרק את מטען הנפץ. מסביב נחתו פגזי מרגמה. במהלך טיהור הכפר נהרג אחד החילאים ושלושה אחרים נפצעו. אותה עת התקוממה החסימה הצפונית של לוחמי "הנמר המעופף" במקומם הממועד. לפטע נראית דמות מתקרבת בריצה שבהיא צועקת: "חסן! חסן!" בשגילה הצועק כי במקום חסן ניצב מולו דדה מרמת-יוחנן, ניסתה להרים את רובחו את נקטל מיד.

חיל גולני בדרכו לפעלות מבצעית בחורף 1960

חוגרים מפעילים נאופיק

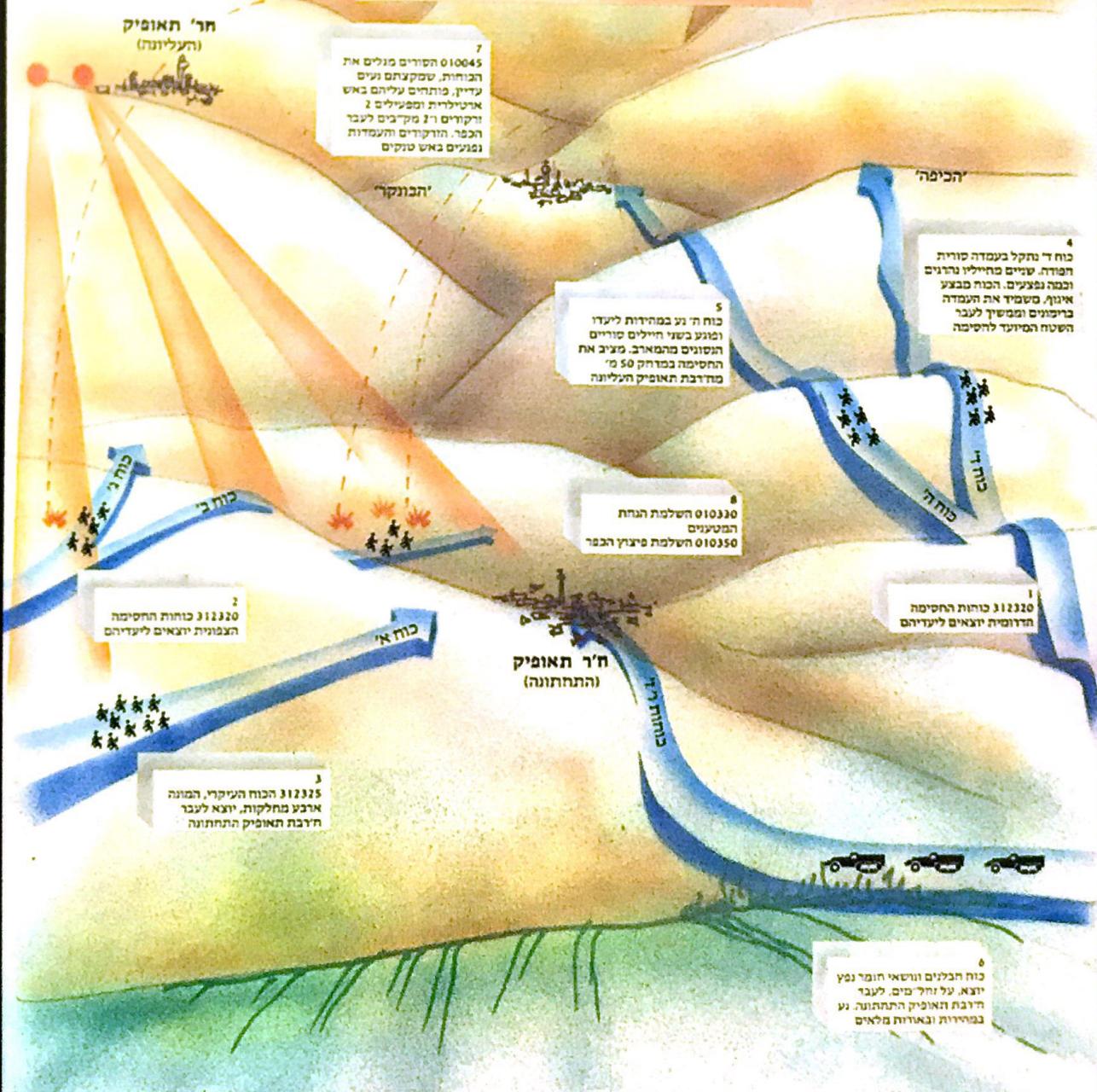

נֶר הַקְרֵב יְהוָה

מבחן "חרגול"

ליל 31 בינואר / 1 בפברואר 1960

פעולה האופק, או בשמה המגעני – מבצע "הרול", ביל' דן-1 בפברואר 1960 וחתה פעולה הגדולה והראשונה של להטמי נועל לאחר מבצע "קדש". היה זה ופושעה לילית מוגלה על המבצע הדרומי שפל פסחא, המכון מודרך, תונינו"כ בכווות מושבויותיו, תדריך למפקדי המשואות ולהלוכמים הפעלת חס' כותם במאמץ בשינוי וכוח ראשי במאמץ עיקרי, כיבוש ומיצע של בית הכנסת המוגוב, ולסקון "יעתוק מען" והוציא לפועל בצעה היוטב ובמוחות, ע"פ התוכנית, תרומה לשיטופו ובאותו רציחדה ר' טביה את גנויל על הספה"כ בחטיבת קביה מעלה.

גולני בפעולנות הפלול והתרעה

לאחר מבצע קדרה החלה ירידת ממשותית בפעולות החבלה והטרור של מדינות ערב. גם פעולות ההסתננות הצטמצמו והגבולות שקטו, אם כי לזמן קצר.

בתקופה זו עברו על החטיבה שינויים רחבי היקף. בשנת 1958 נתמנה אלעד פלד כמפקד החטיבה ובליבו בשלה החלטה חד' משמעית: לא תימצא פרצה בנכונותה של החטיבה לבצע כל פעולה-בכל עת, בכל מקום ובכל קצב שיידרש.

כל תשומת הלב הופנתה עתה להשגת מטרה זו: סיורים תכופים ועמוקים להכרת הגבולות והאויבים, אימונים ייעודיים ומכוונים, ביום ובלילה, בכל צורות הקרב ובבל האפשריות והגונות שניתן היה לחזותם, רמת כוננות גבוהה ביותר ויכולת לבנות את ייחדות החטיבה מכל קצוות הארץ, בכל עת ובמהירות מקסימלית. לימוד יסודי של דרכי ביצוע ולקחים מפעולות קודמות, עד שהפכו לנחלת כל רמות הפיקוד והחילילם. כל תקנית גבול שימושה הזדמנויות לאמן את מפקדים וחילילם ומקור ללימוד מקצועו, פיתוח יחס אמון בין חילילים ומפקדים ונדרך בבניית רצון הלחימה.

היחידות "הודבקו" ברוחו של המפקד, וההחלטה להיות ראשונים לביצוע הייתה לנכס אישי של כל לוחם בחטיבה. החילילים ביצעו תרגילים רבים תחת אש חיה, ועברו אימונים מיוחדים ומשולבים כמו הטסה ונחיתה, חציית נהרות, טיפוס על צוקים ופשיטות ארכוכות טווח. תשומת לב מיוחדת הופנתה גם לפרטים שליליים, לכוארה, כמו פעולות הסבה בסיס קליטה ומיון, הקמת פינות זיכרון ועריכת טקס זיכרון לנופלי גולני, וכן טיפוח והסברת מורשת החטיבה.

חטיבה גולני הייתה מוכנה, המשימה הראשונה לא אליה לבוא.

בסוף 1959 החל להתחמם הגבול עם סוריה. כשנודע על תוכניתה של ישראל להקים את המוביל הארצי, הקימו מדינות

ערב כל זעה. הליגה הערבית התכנסה למושב חירום, וסוריה הזדרזה להאשים את ישראל בכוונה לגנוב את מי הירדן.

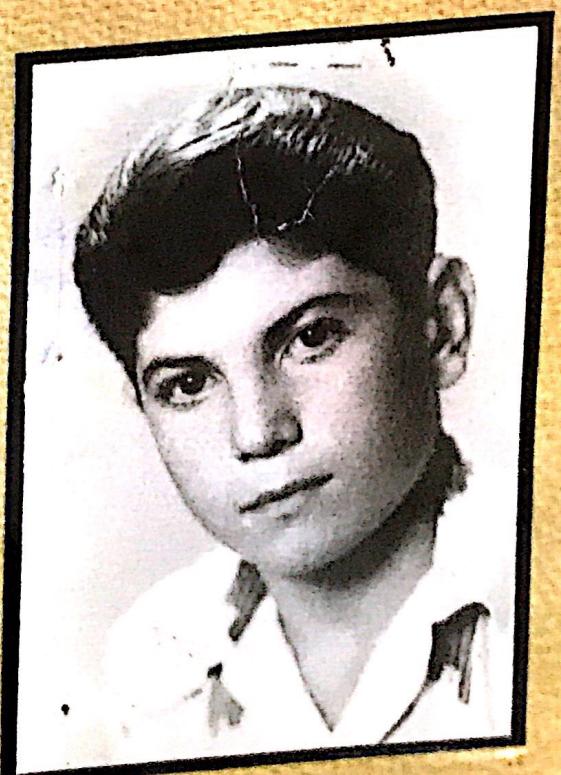
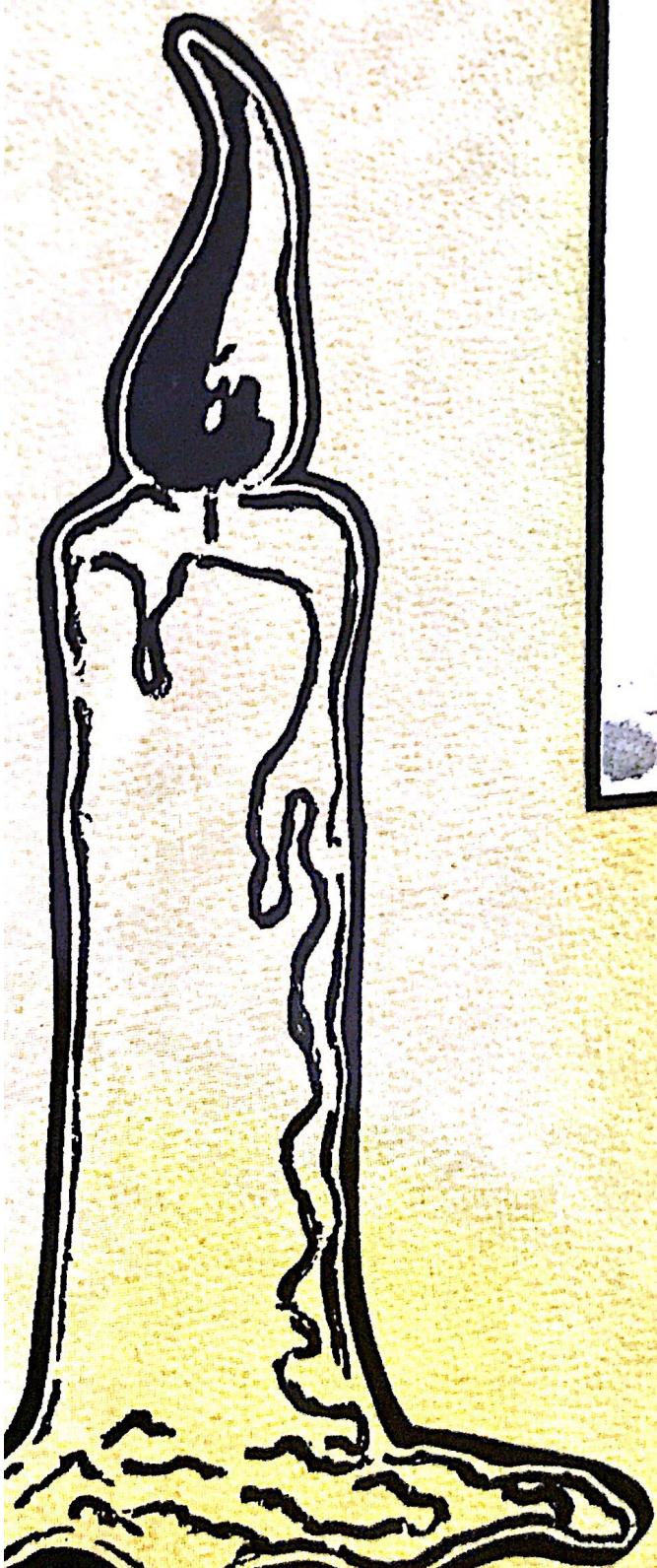
אלא שלא מדינה בסוריה תסתפק בהטחת האשומות בלבד. בחודש דצמבר גבר מספר תקריות האש בגבול הצפוני, שמטרתן העיקריות הייתה לשבש את עיבוד האדרמות הישראלית בשטחים המפורזים. התקריות היו יזומות בידי הסורים ותגובה צה"ל, באש ארטילריה ומקלעים, לא הייתה בוחן כדי להרתיע את הסורים.

ב-31 בינואר 1960 הודיע רדיו דמשק, כי כוחות צבא סוריה חדרו לאוזר המפורז שבין סוריה וישראל, במטרה 'להגן על האזרחים הסורים'. ממשלת ישראל נתכנסה כדי לדון כיצד לנוהג. אותו עת, נעה שריונית יロקה בקרבת הכפר הסורי תאופיק, החולש על תל קציר. השריונית התקרכה עד כדי 400 מטרים לקבוצה של כעשרים פלאחים סורים, שחרשו, בעוזת סוסים ושורדים, חלקות של קיבוץ תל קיבוץ הסמוך. מפקד השריונית, רAOבנ, קרא לעבר הפלאחים: "רוח מן הון" (הסתלקו מכאן). בתגובה נשכבו הפלאחים בתעלה שנחפרה מראש ופתחו באש צפופה ומרוכזת לעבר השריונות הישראלית. כך הוכר המשווה: הפלאחים היו חיילים סדירים בצבא הסורי.

בתקרית אחרת שאירעה באותו יום פתחה קבוצת חיילים סורים באש לעבר חיילי צה"ל. חייל אחד נהרג. בעוד הסורים מחליטים להפגיז את האוזר במרגמות 120 מ"מ, החליטה הממשלה להגיב בפועל צבאית ישירה. עתה הוחלט לבצע את התוכנית שנתגבשה עוד קודם לכן, ולהרום את הכפר תאופיק התחתונה, שתושביו נטשו, ואשר שימש את החיילים הסורים, במסווה של פלאחים, בשעות היום.

הפיקוד התלבט רבות בשאלת: מי יבצע את הפעולה. כוח צנחנים שהיה באוזר וניתן היה להטיל עליו את המשימה. אולם בסופו של דבר הוחלט: "גולני". החלטה זו הבליטה את האמון בכוורתה של החטיבה.

...בְּרֵבָד בְּרֵבָד

אשכנדי גרציה
שדר' בניימן 44
וותניה

לכבוד
עופר סיעע למשפחות ולפצועים
דצ' 01515
צח.ב

29.4.82

1.7

בהתשרא למסתור פיום 2/4/82 בקשר לבני (מורנו) יהושע אשכנדי זיל ברצוני להוסף מספר שורות
עליו מתרוך אפרתויין:
כבר כילך קען התבלייט בידע חזק בכיוון המגסה הספרותית, ובבית הספר התיכון קפץ מהכיתה
השיעור לכיתה השמינית, וכך הוא ס"ס את בית הספר בגין צער ונכנס לשירותו הצבאי
בהתקנדבות.

מקורה טפס ימ"ס מספר לפני מותן...

באותו לילה של ה- 31 בינואר 1960 כאשר התקבלה הפקודה לעלות על תל-קציר מפקדו הוודע
לו כי אין להעלות לנקרוב זה בנים יחידים, תשובתו של יהושע אשכנדי הייתה פשוטה וחד-משמעות,
"נאם פרידנטנו הינה יחידה להורים".

שבוע לאחר נפילתו קיבלנו מכתב על שמו ממשרד החינוך בירושלים ובו בקשה למלא שאלון מה
תertia המגסה שבה יצאה להמשיך באוניברסיטה, לא עוני ולאחר חודש שוב התקבל מכתב ובו
התראה שבძידה ולא יכולאת השאלון ימחק שמו מרשימת הסטודנטים. רק לאחר הדעתנו כי הבן
כבר אינו בן החיים נפסק זרם המכתבים.

בתודה מראש על תשומת הלב.
אשכנדי גרציה

קטעים מותוד מכתבי זמן השרות הצבאי...

פברואר 1958

...אָלֶכְמִים
אֲלֵיכֶם
בְּרַכְתְּךָ
בְּרַכְתְּךָ

תחילת קורס קצינים, אפריל, 1958

דצמבר 1957

הַלְוָיָה אֵל קָדוֹשׁ הַאֲדָם
אֶל כִּירְבָּנָה כְּבָשָׂמֶן הַיּוֹנָן
אֶל גְּלָעִידָה נְזָאָתִים,
אֶל שְׁגָה אֶל דָּרָתִים
אֶל יְמִינָה אֶל שְׁמִינִים
אֶל מִלְּכָה....

אפריל 1959

מונץ מכתבם הראשון לאחדר
הגויום ליצה"ל נובמבר 1957

אפריל 1951

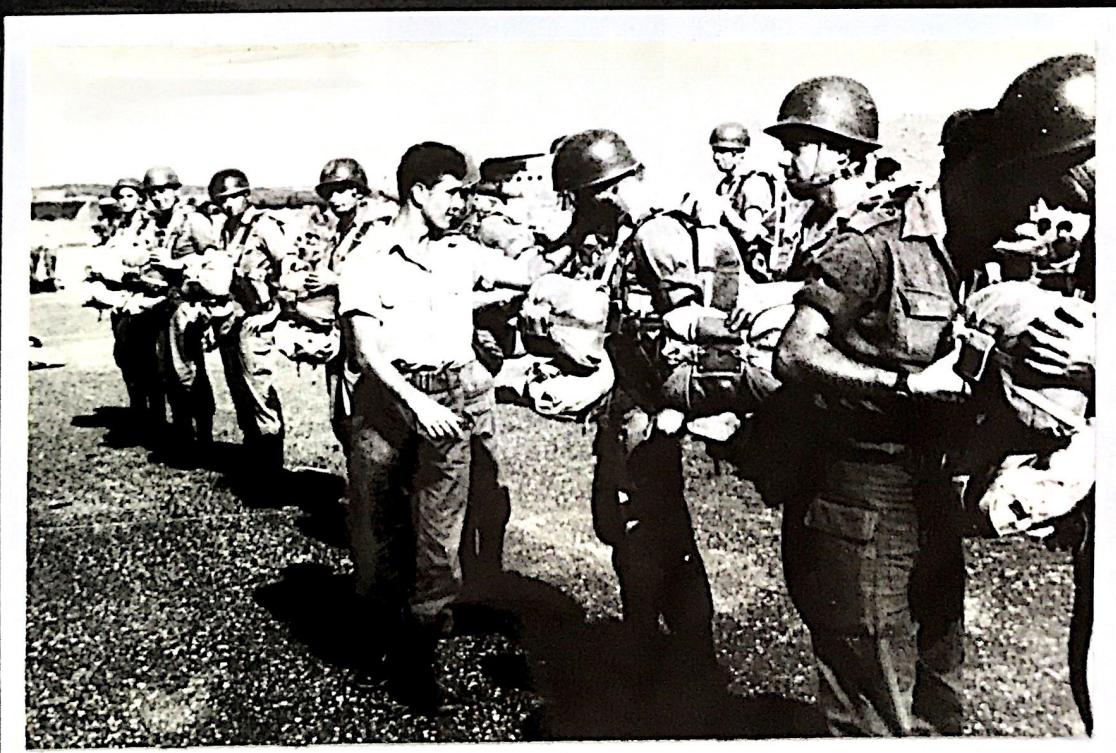
...ען דלאדי לא דעיז בענין...
הוועידת נסנא צוינער זונען דער...
ען דלאדי לא דעיז בענין...
...ען דלאדי לא דעיז בענין...

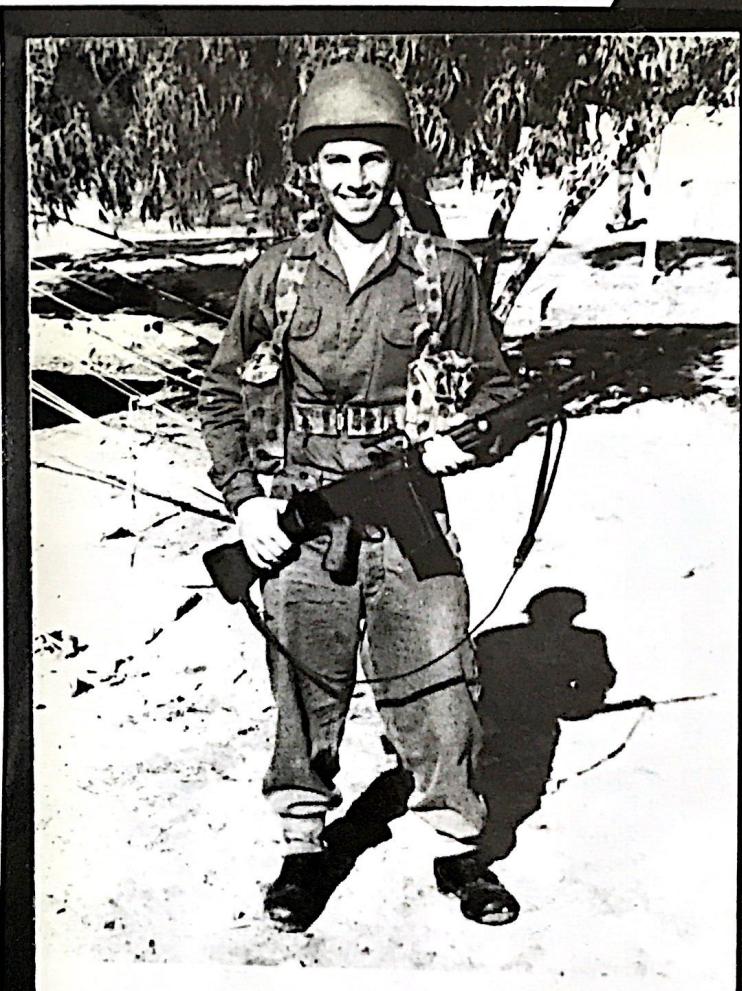
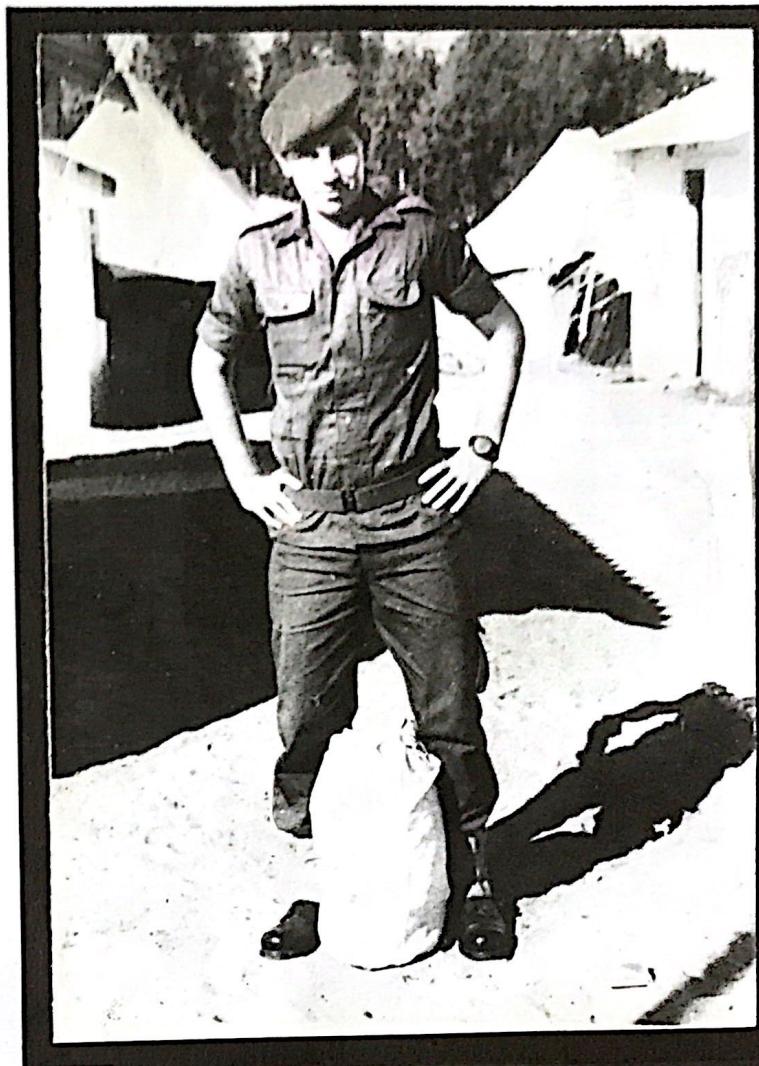
...בגדי צבאי

...הנורו ר' יוסט נספַת

אשכנזי יזרושלע ז"ל

